

Sociale sociëteit

DOOR DR. J. D. MULDER, HUISARTS TE NOORDWIJK AAN ZEE

In vele publikaties zowel in „huisarts en wetenschap” als elders is de laatste jaren gewezen op het belang van een betere communicatie tussen huisartsen, geestelijkheid, wijkverpleegsters, maatschappelijke werkers en anderen. *Huygen* beschreef het permanente „home-team” als een voor kleine dorpen geschikte samenwerkingsvorm. Een dergelijke permanente samenwerking is echter alleen daar te realiseren, waar slechts een of twee huisartsen en overeenkomstig kleine aantallen pastores en anderen werkzaam zijn.

De waarde beseffend van een ontmoetingspunt voor allen die tezamen in aanraking komen met de gezinnen, hebben de Noordwijkse huisartsen begin 1966 voorgesteld een sociale sociëteit op te richten. Elke donderdag te 11.30 uur staat in het nieuwe gemeenschappelijke wijkgebouw de koffie klaar voor de tien pastores, vijf huisartsen, vijf wijkverpleegsters, zeven maatschappelijk werkenden en leidsters van gezinszorgafdelingen — zowel uit de kerkelijke sectoren, als uit de dienst voor sociale zaken van de gemeente — apothekers, vroedvrouw, directeur van het plaatselijk ziekenfonds, en leidsters van het kraamcentrum. Ook de schoolarts, de artsen verbonden aan de zuigelingen- en kleuterconsultatiebureaus en de tandartsen zijn welkom, doch zij zijn zelden in staat aanwezig te zijn. Vrijwel allen hebben hun beroepsgeheim, hetgeen de vrijheid van het gesprek bevordert. Ter plaatse vormen zich vaak uit de aanwezigen groepjes om een bepaald probleem van een gezin, patiënt of cliënt te bespreken. Doch ook indien men niet met een bepaald probleem komt, heeft de gewone „koffiepraat” er veel toe bijgedragen, dat de meeste leden van dit Noordwijkse sociaal-maatschappelijke gezelschap elkander beter hebben leren kennen en ook op andere momenten elkander nu weten te vinden.

Van een verdergaande structurering van de sociale sociëteit — zoals instelling van een bestuur, het houden van lezingen of korte inleidingen — werd tot nu toe bewust afgezien, om een ongedwongen ontwikkeling mogelijk te maken. Om te voorkomen dat na enkele jaren de belangstelling gaat afnemen, zal het echter vermoedelijk op den duur toch wenselijk zijn een klein bestuur te vor-

men en enkele korte voordrachten per jaar te organiseren. Wel is reeds gerealiseerd dat de sociaal-psychiatrische dienst eenmaal per maand vóór het sociëteits-halfuur spreekuur houdt in het wijkgebouw. Hierdoor is een veel intensiever contact tussen deze dienst en — voornamelijk — huisartsen en maatschappelijkwerkenden ontstaan. Het is de bedoeling dat op den duur nog meer van dit soort spreekuren voor of na het sociale sociëteits-halfuur in het wijkgebouw kunnen plaatsvinden, bijvoorbeeld van de diëtiste en van de leidsters van het kraamcentrum.

Bij het terugzien over het afgelopen anderhalf jaar blijkt dat elke donderdag van de 33 „leden” tussen de twaalf en achttien personen aanwezig waren. Alleen in de zomermaanden liep de belangstelling terug. De meeste deelnemers beleven dit contact als een winstpunt en als een doorbreking van het persoonlijke of groepsisollement. Het ligt in de bedoeling op den duur ook „buitenleden” uit te nodigen bijvoorbeeld districtsartsen en verpleegsters, hoofden van enkele medische inrichtingen in onze omgeving, directrices van bejaardentehuizen en anderen. Zij kunnen dan indien zij donderdags in de omgeving van Noordwijk zijn de sociëteit bezoeken.

Deze nieuwe samenwerkingsvorm is sterk aan te bevelen voor plaatsen of wijken waar bovengenoemde deelnemersgroepen in het totaal niet meer dan vijftig personen omvatten. Te verwachten is dan dat behalve een belangrijke intensivering en verbreding van het algemene contact tussen de deelnemers, ook de formering van „ad hoc teams” om bepaalde problemen aan te vatten gemakkelijker is te realiseren. Dit kunnen zowel algemene problemen zijn die voor de gehele gemeenschap van belang zijn, als problemen van één patiënt of cliënt. De uitvoering van deeltaak 9 van de huisarts „integratie en coördinatie van de zorg voor de zieke, invalide en onaangepaste mensen door een goede samenwerking met andere deskundigen, waar nodig in teamverband” kan op deze wijze worden verbeterd (*Woudschoten-rapport*).

Huygen, F. J. A. (1962) huisarts en wetenschap 5, 119.
Het Woudschoten-rapport (1966) huisarts en wetenschap 9, 372